

Vidunderlige Vietnam

Vidunderlige Vietnam

Rune Diamant

Berlingske 19. Februar 2011

Øen Cat Ba er et af de bedste, og smukkeste, steder i Vietnam at vandre, men også kajaksejls eller klatring på en af de mange stejle klipper i Lan Ha Bay er en specialitet.

»E r du sikker på, at du ved, hvad det er, du har gang i? Det er ikke bare en gåtur i parken,« siger min guide.

Jeg står med en blanding af at være klar til kamp og af at fortryde en anelse, for hvad er det, jeg har gang i? En syv timer lang vandretur i bjergene på øen Cat Ba i det nordøstlige Vietnam. Det er, hvad jeg har gang i.

Det er jeg den eneste, der har. Om morgenen, da jeg møder op, går det op for mig, at det kun bliver mig og en vietnamesisk guide, der skal af sted. Det er åbenbart kun mig, der er frisk nok. Eller dum nok.

Jeg vælger ikke at tænke så meget videre over det og springer op bag på hans lille motorcykel, der skal køre os en halv time til det sted, vandreturen starter. Bekymringerne er hurtigt glemt, for det er en smuk køretur på den klippefyldte, men samtidig meget grønne, Cat Ba. Næsten halvdelen af den 354 kvadratkilometer store ø blev i 1986 omdannet til nationalpark, og derfor er naturen blevet godt beskyttet.

Min guide hedder Toy og er 28 år, og starten på turen går fra hans lille landsby. Hans kone står med deres nyfødte datter og byder velkommen til deres hus. Det vil sige fundamentet og taget til huset, for to teenagedrenge er stadig i gang med at mure resten færdig. Den lille familie er dog allerede flyttet ind med dobbeltseng og spisebord.

VI VINKER FARVEL og begiver os derudad.

Hen over grønne enge med frodigt græs op til anklerner, hvor en flok enorme bøfler glør dovent på os. Jeg kommer til at tænke på, hvordan det mon står til med slangebstanden i området. Specielt lige her i græsset.

»Der er en del slanger her, men de er mere bange for os, end vi er for dem, og det er kun få af dem, der er giftige,« siger Toy.

Hvis det var hans mening at berolige mig med de ord, lykkedes det ikke.

Der er dog ikke noget, der kan få en til at glemme bekymringer som fysisk anstrengelse.

Og da vi når foden af det første bjerg, og begynder at gå op ad, giver det mening, at fyren på kontoret spurgte, om jeg var klar over, hvad jeg gik ind til.

En ting er, at vi går i tæt bevoksning og tit må holde lianer og andre slyngplanter væk med hænderne. Noget andet er, at det af og til går så stejlt opad, at jeg må bruge hænderne.

Tilmed er de mange limestone-klipper virkelig skarpe, så man ikke bare kan holde hvor som helst, hvis man ikke vil rive hænderne til blods, hvilket alligevel sker for mig.

Jeg får som regel dyrket motion to-tre gange om ugen hjemme i Danmark. Alligevel kan jeg mærke mælkesyren i mine lårmuskler, og jeg sveder, som om jeg har flyverdragt på i en sauna. Jeg kan næsten ikke holde til det, mens Toy ikke har én eneste dråbe sved på sig. Kun et smil.

FØRSTE PAUSE. Jeg kværner et par medbragte bananer og en mango og får noget vand, mens Toy viser mig en vandrende pind, han har fundet. Han ser dyr rundt omkring i skoven, jeg aldrig ville have spottet alene. For eksempel bavianer eller nogle små jordegenlignende væsener, der piler rundt i træerne.

Det er dog ikke kun dyrene, min guide kan hjælpe med at finde, det er også vejen, jeg ville aldrig have kunnet finde vej her alene. Der er ikke så meget at rafle om - man behøver en guide i de skove her. Jeg ville for eksempel ikke have kunnet klatre op i toppen af et træ med lodret stamme for at tjekke præcis, hvor vi er, som Toy pludselig gør.

Pausen og frugten giver mig mod på det sidste nøk opad mod det første udsigtspunkt på turen.

Og bang. Pludselig er den der, udsigten.

Pludselig når vi toppen og kan se udover det storslåede og barske landskab, vi har kæmper os igennem.

Godt nok er det næsten umuligt at sætte sig ned på de skarpe klipper, men synet af bjerge og dale dækket af regnskov får mig til at glemme syren i benene. Og at det kun er den første af tre stigninger.

KROPPEN BEGYNDER EFTERHÅNDEN at vænne sig til strabadserne, men det hjælper også på det, at der er god tid, inden det bliver mørkt, så vi har rig mulighed for hyppige pitstop, hvor jeg frådende spiser løs af den frugt, Toy har medbragt til os.

Da vi er på vej ned ad dagens sidste klipper fortæller min følgesvend mig, at han flere gange har oplevet turister give op og insistere på at forkorte den rute, vi nu snart har tilbagelagt.

Måske er det hans måde at sige, at jeg har klaret det okay. Det håber jeg.

Vores vandring slutter tilbage i Toys ufærdige hus, hvor hans kone står klar med et stort måltid bestående af stegte ris med kylling og grøntsager, forårsruller og omelet. Til dessert er der vandmelon og ananas. Jeg spiser rub og stub - vild og vidunderlig vietnamesisk vandring giver appetit.

DAGEN EFTER EN NAT, hvor jeg sover som en sten, vælger jeg at tage på endnu en heldagstur.

Denne gang kan mine ben dog få et hvil, for nu er det armene og ryggen, der skal på arbejde ved at sejle i kajak.

Om morgenen sejler vi ud med en større båd fra havnen i Cat Ba Town til Lan Ha Bay, hvor der er sneisevis af større og mindre øer og klipper, der stikker op ad vandet.

Med mellemrum ligger der flydende huse på vandet, hvor lokale fiskere bor og har deres både liggende. Mange af dem har også små fiskebassiner sat fast til husene, hvor de opbevarer deres fangst, fra meter-store fisk til farverige krabber og søstjerner.

Ved et af husene henter vi vores topersoners-kajakker, og lidt efter bliver vi sat fri og kan selv sejle rundt i et par timer, inden vi skal være tilbage ved den store båd.

Vandet er næsten blikstille, og selv om jeg bruger armene til at komme frem, er det en meget afslappende og fredfyldt følelse at glide næsten lydløst igennem vandet, og stille og roligt betragte de storslåede landskaber omkring mig.

Hist og her dukker bittesmå strande op i små laguner, hvor det er oplagt at tage et hvil og en svømmetur. Jeg passerer nogle teenage-drenge, der står på en lille strand på en af øerne og forgæves forsøger at skubbe en alt for tungt læsset tømmerflåde i vandet. De råber en masse på vietnamesisk og vinker samtidig med armene, for at jeg skal komme over til dem og hjælpe. Selv om kajakkerne er forholdsvis lette at styre, skal der to forsøg til, før jeg rammer ind på den lille strand præcis der, hvor jeg havde planlagt.

One-two-three og så skubber vi. Tømmerflåden er tung, men glider ud i vandet ved andet forsøg, og drengene kommer på skift hen og giver hånd.

Jeg hører moderskibet tude ude i lydhorisonten, jeg må tilbage. Siger farvel til drengene og padler ud mod endestationen. Til mad ombord og til turen tilbage til Cat Ba og solnedgangen fra bugten i Cat Ba Town. B.

Aktiviteter på Cat Ba

Man kan komme på både vandreture, kajaksejlds, rock climbing, almindelige sejlture og leje mountainbike på Cat Ba. Næsten alle hoteller i Cat Ba Town arrangerer ture eller har forbindelser til nogen, som gør.

Rejseliv var på vandretur og kajaksejlds med firmaet Slopony (slopony. com). Her koster en heldags vandretur med guide og frokost ca. 180 kroner. Det er også muligt at komme på kortere vandreture. En kombineret heldags tur med kajak og klatring inklusive frokost koster ca. 350 kroner. Jo flere personer man er på turene, jo billigere bliver det.

Lån af kajak og klatreudstyr er med i prisen.

For at sejle i kajak eller klatre behøver man ikke at være i god form eller have erfaring.

Der er mange kombinationsmuligheder, når det gælder ture, så man for eksempel både kan vandre og klatre på samme dag eller overnatte på en båd.

rejseliv@berlingske.dk

Fakta: rejseinfo

Transport: For at komme til Cat Ba fra Danmark skal man via Hanoi. Ofte er det billigere at flyve til Bangkok i Thailand og derfra videre. En oneway billet fra Bangkok til Hanoi med Air Asia koster fra 150 kr. Videre til Cat Ba er det bedst at tage via Hai Phong og IKKE Halong City. Tag f. eks. bussen (4-5 timer) til Hai Phong, der koster ca. 60 kroner inklusive færge. Den afgår fire gange om dagen fra busstationen Luong Yen.

Ophold: Der er masser af hotel-muligheder i Cat Ba Town, også uden at bestille i forvejen (dog ikke i juni til august). I det danske vinterhalvår kan man få simple dobbeltværelser til 30-40 kr. for en nat.

Bedste rejsetidspunkt: Fra september til november er der bedst chance for klar himmel. December til februar er det køligste tidspunkt på året (dog stadig til shorts og sandaler). Fra februar til april kan vejret være lidt omskifteligt, men stadig godt. Fra juni til august er her varmt og fugtigt, kan dog være overrendt, da vietnameserne selv har ferie.

Info: airasia. com, hotelvietnamonline. com Slopony udbyder forskellige aktiviteter, men firmaets hjemmeside er også et godt sted at finde information om alt fra hotel og transport til vietnamesisk adfærd.

Alt materiale i Infomedia er omfattet af lov om ophavsret og må ikke kopieres uden særlig tilladelse.